

**สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น และการวิเคราะห์ผลกระทบ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ.**

กรมปศุสัตว์ ได้เชิญชวนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน นักวิชาการ และภาคประชาชน ร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ. เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัดนี้ ได้ครบกำหนดการเปิดรับฟังความคิดเห็นแล้ว ขอเรียนสรุป ดังนี้

๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น

กรมปศุสัตว์ ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ. โดย

(๑) จัดประชุมประชาพิจารณ์ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ. รวม ๘ ครั้ง ในแต่ละครั้งมีผู้เข้าร่วมประชุมรวม ๖๐ คน ดังนี้

- ครั้งที่ ๑ จัดประชุมที่ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์หนองขวาง จังหวัดราชบุรี วันอังคารที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙
- ครั้งที่ ๒ จัดประชุมที่ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ท่าพระ จังหวัดขอนแก่น วันพุธที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙
- ครั้งที่ ๓ จัดประชุมที่สำนักงานปศุสัตว์เขต ๕ จังหวัดเชียงใหม่ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙
- ครั้งที่ ๔ จัดประชุมที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครราชสีมา วันจันทร์ที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙
- ครั้งที่ ๕ จัดประชุมที่ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี วันอังคารที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙
- ครั้งที่ ๖ จัดประชุมที่ด่านกักกันสัตว์สงขลา จังหวัดสงขลา วันพุธที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙
- ครั้งที่ ๗ จัดประชุมที่โรงแรมบ้านสวนรีสอร์ท จังหวัดนครสวรรค์ วันพุธที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙
- ครั้งที่ ๘ จัดประชุมที่โรงแรมวิค ๓ บางกอก (VIC 3 BANGKOK) กรุงเทพมหานคร วันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

(๒) รับฟังความคิดเห็นทางเว็บไซต์กรมปศุสัตว์ (www.dld.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑๒ - ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

ได้จัดให้มีการจัดประชุมประชาพิจารณ์ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ. รวม ๘ ครั้ง ในแต่ละครั้งมีผู้เข้าร่วมประชุมรวม ๖๐ คน และมีการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์กรมปศุสัตว์ (www.dld.go.th) ระยะเวลา ๑๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ - ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ. อาทิเช่น ผู้บริหาร ข้าราชการ นักวิชาการ อาจารย์มหาวิทยาลัย ผู้ประกอบการ เกษตรกร เป็นต้น

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเรียงตามรายการมาตราทั้ง ๓๑ มาตรา ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ.

๕. ข้อคัดค้านหรือความคิดเห็นของหน่วยงานหรือผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

ไม่มีข้อคัดค้าน

๖. คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

ไม่มี

๗. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กรมปศุสัตว์ได้นำผลการประชาพิจารณ์และรับฟังความคิดเห็นมาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ. เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

**การวิเคราะห์ผลกระทบการเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ.**

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

ประเทศไทยไม่มีกฎหมายเฉพาะเพื่อคุ้มครองพันธุ์สัตว์พื้นเมือง ซึ่งเป็นทรัพยากรพันธุกรรม ที่มีความสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพด้านพันธุ์สัตว์และความมั่นคงทางอาหาร ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองพันธุ์สัตว์พื้นเมือง และเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดูแล และใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมืองอย่างยั่งยืน รัฐจำเป็นต้องส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมืองไว้เป็นมรดกของชาติ และส่งเสริมให้นำพันธุ์สัตว์พื้นเมืองไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองพันธุ์สัตว์พื้นเมือง และป้องกันมิให้นำพันธุ์สัตว์พื้นเมืองของไทยออกนอกราชอาณาจักร หรือนำไปแสวงหาประโยชน์ทางการค้า โดยมิได้รับอนุญาต รวมทั้งป้องกันมิให้พันธุ์สัตว์ต่างถิ่นบางชนิดเข้ามาปะปนกับพันธุ์สัตว์พื้นเมืองของไทย อันอาจก่อให้เกิดผลกระทบซึ่งเป็นอันตรายต่อการสูญหายของพันธุ์สัตว์พื้นเมือง ตลอดจนสุขภาพและสวัสดิภาพของประชาชน และเพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลและใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมืองอย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ.

๒. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

เชิงบวก การออกร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ. กำหนดให้มีการขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมืองต่อนายทะเบียน เมื่อพันธุ์สัตว์พื้นเมืองได้ขึ้นทะเบียนตามร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ. แล้ว ย่อมได้รับความคุ้มครองการใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมือง หากเป็นการใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์ทางการค้า ผู้ขอใช้ประโยชน์ต้องทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย แต่หากเป็นการใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมืองซึ่งมิได้มีวัตถุประสงค์ทางการค้า ผู้ขอใช้ประโยชน์จะทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ก็ได้ตามแต่ผู้อนุญาตจะกำหนด อันจะส่งผลให้รายได้ที่เกิดขึ้นจากการขึ้นทะเบียนและใบอนุญาต รวมถึงการแบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้พันธุ์สัตว์พื้นเมืองกลับคืนสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นเจ้าของพันธุ์สัตว์พื้นเมือง อันจะส่งผลให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแล และใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมืองอย่างยั่งยืน

๓. ผลกระทบด้านสังคม

เชิงบวก การอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมืองซึ่งเป็นทรัพยากรพันธุกรรมที่มีความสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพด้านพันธุ์สัตว์และความมั่นคงทางอาหาร ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลและใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมืองอย่างยั่งยืน

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงไร หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด สามารถอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมืองไว้ได้ เพื่อใช้ในการปรับปรุงพันธุ์เกษตรกรมีรายได้ กินดีอยู่ดี รักษาสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร

๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาย่างยั่งยืนได้เพียงใด มีการพัฒนาย่างยั่งยืน เพราะสามารถอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมืองและสามารถใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด เป็นไปโดยสะดวก

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด ได้มาก เพราะต่างประเทศไม่สามารถเอาพันธุกรรมสัตว์พื้นเมืองไปพัฒนาและส่งกลับมายาประเทศไทยโดยไม่มีการแบ่งปันผลประโยชน์ ในขณะที่เดียวกันในภาวะที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สัตว์พื้นเมืองไทยมีความสามารถในการปรับตัวได้ดีที่สุด

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา มากน้อยเพียงใด ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การอนุรักษ์และการพัฒนาพันธุ์สัตว์โดยใช้ประโยชน์จากสัตว์พื้นเมือง